

delse eller Dom, ved hvilken Boet vil lade det forblive, saaledes have de ogsaa ligesom hidtil Afgang til at bestride en Fordring, uagtet Boet ikke vil modsigge den, og til at bestride den en Fordring af Boet indrømmede Fortrinsret. Det vil efter det Anførte være klart, at denne Afgang maa begrænses paa samme Maade, som Agangen til at anvende Retsmidler; den maa altsaa knyttes til den Betingelse, at der ikke af Boet er sluttet Overtenskomst med Bedkommende om Tvistsens Gjenstand, og at Sagens Forsølgning ikke udsætter Boet for Tab af Rettigheder. Naar en Fordringshaver reiser Retstvift for at bestride en af Boet anerkjendt Fordring, bliver der med Hensyn til en saadan Fordring ved de foreløbige Udlobninger at forholde efter Reglen i § 124 i Slutningen. Saalænge Retstvisten staar paa, kan der altsaa ikke udbetales den paagjældende Kreditor noget Beløb til Dækning af hans Fordring. Da Fordringen ikke er modsagt af Boet, maa der vistnok i Almindelighed, saalænge Retstvisten staar paa, tilkomme Kreditor Stemme paa Skiftesamlingerne i Spørgsmaal om Boets Bestyrelse og om Afford. Ubetinget vil dette dog neppe være Tilfældet, idet der maa tages Hensyn til, af hvilke Grunde Boet har undladt at bestride Fordringen. Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Stemmeretten tilkommer Skifteretten, jfr. § 109 og Grundsaetningen i § 61. Efter det Anførte er det vistnok klart, at der ikke fra Hensynet til Konkursbehandlingens Fremme kan hentes nogen Indvending imod, at der er tillagt de enkelte Fordringshavere Ret til at bestride en af Boet anerkjendt Fordring.

Om de Maader, hvorpaa Konkursbehandlingens endes.

(Kapitlerne 12—14).

Kapitel 12 indeholder nogle almindelige Bestemmelser. I Kapitel 13 gives Reglerne for Konkursbehandlingens Slutning ved en af

Skifteretten stadfæstet Afford (Tvangsafford). Kapitel 14 indeholder Reglerne om Boets Udlobning.

Kapitel 12.

Almindelige Bestemmelser.

Konkursbehandlingens maa for det Første endes, naar det under samme viser sig, at Boet ikke er tilstrækkeligt til at dække Omkostningerne ved Behandlingen. Denne maa da strax slutes, og de paaløbne Omkostninger maa ligesom ved anden Rettsforsølgning tilsvares af den, der har forlangt Konkursbehandlingens (§ 96).

Konkursbehandlingens kan dernæst endes der- ved, at Boet udleveres til Skyldneren. Dette kan først finde Sted, naar Anmeldelsesfristen er udløbet, og udenfor Tilfælde af Tvangsafford, kun naar samtlige de anmeldte Fordringshavere give deres Samtykke, eller der fremlægges Bevis for, at de Fordringshavere fra hvem intet Samtykke foreligger, have faaet fuld Betaling (§ 97). Om Grunden til, at Forslaget paa dette Punkt er afvejet fra den gjældende Ret, efter hvilken Boet ogsaa for Proklamas Udlob kan ekstraheres, naar de anmeldte Kreditorer give deres Samtykke, er talt ovenfor.

Kapitel 13.

Om Afford.

Efter den gjældende Ret er der, som be- kjendt, ikke Tale om nogen af Skifteretten i Embeds Medfør ledet og kontrolleret Forhand- ling om Afford. Afford kan vel, ligesom alle andre Overtenskomster mellem Boets Bed- kommende, afflutes i en Skiftesamling, men det Sædvanlige er, at Affords Afslutning fore- gaar aldeles udenfor Forhandlingerne paa Skiftet, altsaa rent privat, saaledes at Skyld- neren selv maa se til at blive enig med For-